

петъ лѣта. (24) И ꙗкоди Енохъ по Бога, и не се намѣрваше вече, защото Богъ го взѣ.

(25) И живѣ Матусалъ сто и осмдесетъ и седмъ лѣта, и роди Ламеха. (26) И живѣ Матусалъ откакъ роди Ламеха седмстотинъ и осмдесетъ и двѣ лѣта, и роди синове и дъщери. (27) И станѣхъ всичкитъ дни Матусалови деветстотинъ и шестдесетъ и деветъ лѣта; и умрѣ.

(28) И живѣ Ламехъ сто и осмдесетъ и двѣ лѣта, и роди синъ; (29) и нарече името му Ное, и думаше: Той ще ни облегчи отъ работата ни и отъ трудътъ на рабѣтъ ни поради земята ꙗкоято проклѣ Господь. (30) И живѣ Ламехъ откакъ роди Ное петстотинъ и деветдесетъ и петъ лѣта, и роди синове и дъщери. (31) И станѣхъ всичкитъ дни Ламехови седмстотинъ и седмдесетъ и седмъ лѣта; и умрѣ.

(32) А Ное бѣше на възрастъ петстотинъ лѣта; и роди Ное Сима, Хама, и Яфета.

ГЛАВА 6.

И ꙗкогато начинахъ чловѣцитъ да се умножаватъ по лицето на земята, и имъ се родиха дъщери, (2) тогазъ синоветъ Божии като гледахъ дъщеритъ чловѣчески че бѣха красиви, бѣхъ си жени отъ всички що избрахъ. (3) И рече Господь: Оухъ ми нѣма да прѣбѣде вѣчно въ чловѣка, ꙗзщото е плътъ; а днитъ му ще бѣдѣтъ сто и двадесетъ години. (4) Въ онѣзи дни бѣха на земята исполнитъ, сирѣчь, сѣдѣ като бѣхъ вѣвали синоветъ Божии при дъщеритъ чловѣчески, и тѣ имъ родихъ синове, тѣ бѣхъ онѣзи сини отъ старо врѣме знаменити мажне. (5) И видѣ Господь че се умножава злината на чловѣка по земята, и че всичкитъ

двоображения на сѣрдечнитъ му помисления бѣхъ само зло всякой день. (6) И ѣраская се Господь защото направи чловѣка на земята, и ѣогорчи се въ сѣрдцето си. (7) И рече Господь: Ще истрѣбѣмъ отъ лицето на земята чловѣка когото направихъ, отъ чловѣкъ до скотъ, до гадъ, и даже до небесна птица; понеже се раскаяхъ защото ги направихъ. (8) А Ное ꙗнамѣри благодать прѣдъ Господа.

(9) Това е родословието на Ноя: Чное бѣше чловѣкъ праведенъ, съвършенъ между съврѣмenniцитъ си: Чное ходеше по Бога. (10) И роди Ное три сина, Сима, Хама, и Яфета. (11) И ꙗраслабъ се земята прѣдъ Бога, и ꙗнапљиви се земята съ неправда. (12) И ꙗвидѣ Богъ земята, и, ето, бѣ растлѣна; защото всяка плътъ бѣше растлѣла патѣтъ си на земята. (13) И рече Богъ Нюю: Скончанieto на всяка плътъ дойде прѣдъ мене, защото земята се испљни съ неправда отъ тѣхъ; и, ето, ще ги истрѣбѣмъ съ земята наедно.

(14) Направи си ковчегъ отъ гоферово дърво: обиталища да направиши въ ковчегътъ, и да го засмолиши извѣтрѣ и извѣтъ съ смола. (15) И така да го направѣши: дължината на ковчегътъ триста лакти, а ширината му петдесетъ лакти, и височината му тридесетъ лакти. (16) Окно да направиши на ковчегътъ, и да го изскарашъ единъ лактъ нагорѣ; и вратата на ковчегътъ да туриши отъ страна: съ доленъ, сѣдѣнь, и горень катъ да го направиши. (17) А азъ, ето, ще нанесъ на земята потопъ отъ вода, за да истрѣбѣмъ всяка плътъ подъ небето която има въ себе си дихание на животъ: всичко що е на земята ще умре. (18) Но съ тебе ще поставѣмъ за вѣтътъ си; и сще влѣзешъ въ ковчегътъ, ти, и синоветъ ти, и жена ти, и женитъ на синоветъ ти съ тебе. (19) И отъ всяко животъ-

ꙗ 4 Цар. 2; 11. Евр. 11; 5.

* Умножение.

ꙗ Гл. 3; 17. 4; 11.

ꙗ Гл. 6; 10.

ꙗ Гл. 10; 21.

—

ꙗ Гл. 1; 28.

ꙗ Втор. 7; 3, 4.

ꙗ Гал. 5; 16, 17. 1

Пет. 3; 19, 20.

ꙗ Псал. 78; 89.

ꙗ Гл. 8; 21. Втор.

29; 19. Првт. 6;

18. Мат. 15; 19.

ꙗ Виж. Числ. 23; 19.

1 Цар. 15; 11, 29.

2 Цар. 24; 16. Мал.

3; 6. Як. 1; 17.

ꙗ Иса. 63; 10. Ефес.

4; 30. 8. Ефес.

ꙗ Гл. 19; 19. Исх.

33; 12, 13, 16, 17.

Лук. 1; 30. Дѣян.

7; 46.

ꙗ Гл. 7; 1. Иез. 14;

14, 20. Рим. 1; 17.

Евр. 11; 7. 2 Пет.

2; 5.

ꙗ Гл. 5; 22.

ꙗ Гл. 5; 32.

ꙗ Гл. 7; 1. 10; 9.

13; 13. 2 Лѣт. 34;

27. Лук. 1; 6. Рим.

2; 13. 3; 19.

ꙗ Иез. 8; 17. 28; 16.

Лав. 2; 8. 17.

ꙗ Гл. 18; 21. Псал.

14; 2. 33; 13, 14.

53; 2, 3.

ꙗ Иер. 51; 13. Иез.

7; 2, 3, 6. Амос.

8; 2. 1 Пет. 4; 7.

ꙗ Ст. 17.

* Ила. Сводъ.

ꙗ Ст. 13. Гл. 7; 4.

21, 22, 23. 2 Пет.

2; 5.

ꙗ Гл. 7; 1, 7, 13. 1

Пет. 3; 20. 2 Пет.

2; 5.